

[K. B. Andersen.]

men sådan taler man altså om besparelser, når man har ansvaret. Det er længe siden, oppositionen har haft det ansvar, og jeg kan forstå, når jeg hører dens tale i aften om besparelser, at den også regner med, at der er længe til, at den skal have et ansvar.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at der er ingen, der antaster medlemmernes talefrihed, men jo flere ting der føres ind i debatten, jo længere tid vil forhandlingerne vare, og vi har en meget lang forhandling i morgen. (*Afbrydelse*). Vi taler ikke forretningsorden.

Poul Sørensen: Besparelser har jeg gjort nogle bemærkninger om, og jeg skal ikke fortsætte denne drøftelse på nuværende tidspunkt.

Jeg vil gerne sige til den højtærede statsminister angående landbrugslovenes behandling i morgen, at da vi talte sammen ved 10—11-tiden, stod det mig da ikke klart, at der skulle være et sådant pres på, at tinget i løbet af 30 timer skulle klare disse 12 lovforslag, som alle skal tages under ét, altså også de lovforslag, der skal behandles på fredag, forstår jeg. Det stod mig da ikke klart, da jeg sagde, at vi var selvfølgelig villige til at komme til udvalgsforhandling kl. 10 i morgen, hvis man ønskede det. Der er gået rygter, som altså nu er slået ned, om, at det måtte jo være sådan, at man skulle have afsluttet arbejdet i morgen, og jeg vil nok sige, at hvis vi skal behandle de fire store lovforslag her i udvalg kl. 10, og tinget skal behandle omfattende landbrugslove i morgen, hvordan skulle man så koordinere resultaterne? Gruppemøde kunne man ikke få. Skulle man så pr. fornemmelse søge at finde ud af det for at kunne tage stilling til spørgsmålene? Men nu er vi altså — den højtærede statsminister må ikke misforstå mig — kommet ned på jorden, nu forstår jeg, at den normale forretningsgang i tinget respekteres. Selvfølgelig har regeringen lov til at tage som udgangspunkt, at de 12 lovforslag er en enhed. Det respekterer jeg, og det anerkender jeg. Men så spørger jeg den højtærede statsminister: når det skal anerkendes, vil den højtærede statsminister så ikke give mig medhold i, at så

må vi i hvert fald også have fredagen overstået, hvor de sidste af disse 12 lovforslag er til første behandling?

Jeg håber, at vi nu er nede på jorden, tager det på normal vis og giver tinget mulighed for anstændigt at arbejde med disse lovforslag, og det ville glæde mig, om denne dags mange trængsler og diskussioner endte med, at vi i vor gruppe og selvfølgelig samtidig hele tinget fik meddelelse fra statsministeren om, at der skal foregå en grundig, selvfølgelig også så hurtig som vel muligt, men en grundig behandling, således at vi også tager de sidste af helheden, altså fredagens lovforslag, med ind i de samlede overvejelser.

(Kort bemærkning).

Hans Rasmussen: Det ville sikkert have glædet det ærede medlem hr. Poul Sørensen og hans parti, om jeg i denne situation havde optrådt som den standhaftige tinsoldat. Den rolle har jeg nu ikke ønsket at være i, og det har jeg ikke gjort, bl. a. fordi jeg ved, at det ærede medlem hr. Poul Sørensen, når det drejer sig om lønarbejderne og deres stilling under overenskomstforhandlinger, er fjendtlig stillet over for dem. Det ærede medlem er jo parat til at foreslå voldgift, og hvad var resultatet blevet, såfremt der var kommet en større konflikt i gang på arbejdsmarkedet? Så havde det ærede medlem hr. Poul Sørensen vist snart henvendt sig til statsministeren eller fremsat et forslag om voldgift i tinget, og stillet over for det, at vi eventuelt skulle have nogle overenskomster uændret fornyet, hvor der alligevel har fundet produktivitetstigninger sted, finder jeg, at det er bedre at varetage de folks interesser, som jeg dels repræsenterer i fagbevægelsen, dels repræsenterer her i tinget.

Jeg synes, at det resultat, der foreligger, at de lavtlønnede inden for de to år kan få 275 mill. kr., og at der kan røres ved kvindernes dyrtidstillæg og efterlønnen, vistnok er en måde, som er tålelig at ordne forholdene på, og jeg vil gerne være i forbindelse med realiteterne. Det er derfor, jeg er gået ind i disse forhandlinger. Det er derfor, fagbevægelsen er gået ind i en helhedsløsning af hensyn til den situation, vi er i. Derfor kan det ærede medlem anlægge de betragtninger, han vil, om mine kolbøtter, men til syvende og sidst bliver det mest